

τὰ δποῖα τὰ ἔλαβεν χειροδοτῶς. "Οθεν καὶ τὰ μέρη βάνουν ἀλληλογίαν, δποιος ἥθελε παρεύει (;) ἀπὸ τοὺς παρόντας ταιριασμοὺς καὶ καβούλια, νὰ πληρώνῃ τοῦ ἀσκανδάλιστου φιάλια εἴκοσι . . . δθεν διὰ νὰ εἶναι ἡ παροῦσα βέβαιη, αἰωνία, δυνατὴ καὶ ἀχάλαστη, βεβαιώνεται . . . Καὶ διὰ τὸ γεμικλίκι τοῦ παντικοῦ ὑπόσχεται, κάθε ἔτος νὰ δίνουν αἰωνίως τῶν νοικοκύρηδων, παράδεις εἴκοσι πέντε καὶ νὰ μὴν χρεωστεῖ ἄλλο περισσότερον γεμικλίκι νὰ δίνουν οἱ παντικατόροι . . . ».

346

1741. Ἀπόφ. Ἀντ. Λορεδάν, Γενικοῦ κατὰ θάλασσαν Προβλεπτοῦ . . .
Βενετίας, περὶ τῆς ἑλλ. Κοινότητος Πρεβέζης,
ἐν 245, σ. 524–525.

347

1742. Φιρμάνιον ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Νάξου κατὰ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν «βοεβοντάδων»,
ἐν 146, σ. 85–87.

348

1742. Ἀναφορὰ 26 Μαρτίου προξένου Ενετίας ἐν Θεσσαλονίκη,
ἐν 244, σ. 312.
«... δλοι οἱ δημογεροντες τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος, εἴκοσι τὸν ἀριθμόν».

349

1742. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', περὶ ἀνωτάτου ὁρίου τόκου,
ἐν 169, Α', σ. 345–346. (Μὴ συμφωνηθέντος τόκου «δι' ἵερᾶς πράξεως», δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ τοιοῦτος. Ἀνώτατος τόκος 10%–11 1/2%).

349α

1742. Φιρμάνιον, καθ' ὃ ἡ περιουσία τῶν ἀποβιούντων μοναχῶν ἀνήκει
ἔξ δλοκλήρου εἰς τὰς Μονάς,
μνημ. ἐν ἑτέρῳ φιρμανίῳ τοῦ 1764. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 397.

350

- 1742 (?). Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ. Παΐσιου Β',
ἐν 70, Α', σ. 222–230.

«... τὴν διαθήκην . . . διὰ τὴν στέρησιν τῆς ὑπογραφῆς καὶ μαρτύρων . . . ἵνα ἡ μὲν οηθεῖσα διαθήκη . . . ὡς ἀληθῆς καὶ βεβαία αὐτοῦ βούλησις, καθὼς ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρός, ἐνόρκως μαρτυροῦντος, καὶ ὑπὸ τοῦ γραφέως μαρτυρεῖται, καὶ ὡς τὸ δίκαιον σώζουσα . . . διὰ τὰς εἰρημένας τοῦ καιροῦ περιπτείας . . . ».

